

[Chr. R. Christensen.]

markedspris end Eksportpris, og paa samme Maade har man fundet det naturligt at give en lavere Hjemmemarkedspris, end man har tilkendegivet udefra at ville give. For Fremtiden maa man regne med, at Smørprisen faar en reel Værdi, at vi faar Varer for den Smøreksport, vi præsterer, og jeg tror, at Landbruget vil glæde sig over, at vi har naaet den Tid, da vi ikke fortsat skal se høje Priser betyde en stigende Forringelse af Realkapitalen, og at vi kan vende tilbage til den Tid, da vi kan forvente at indføre de Oliekager, den Kunstgødning og andet, som er Grundlaget for, at Produktionen kan holdes oppe og Produktionsapparatet holdes i Orden.

Eksportprisen for Smørret til England er, saa vidt jeg har forstaaet, ikke endelig fastlagt i dette Øjeblik, men efter hvad jeg har forstaaet, har England givet Tilsagn om en Pris af 4 Kr. 55 Øre indtil Udgangen af December og i Tiden Januar—April 4 Kr. 40 Øre, hvorefter vi kan vente betydelig Nedgang i Prisen paa Smør til Eksport.

Lovforslaget her gaar imidlertid ud paa, at Priserne skal fastsættes til 4 Kr. for hele Aaret til 30. September 1946. Det vil sige, at vi straks skal tage en betydelig Nedgang paa 10 pCt. i Producentprisen, og at Forbrugerprisen fastsættes uændret til 3 Kr. 89 Øre. Virkningen af disse to Ting er altsaa forskellig, idet man paa denne Maade gennem Lovforslaget tager en forholdsvis betydelig Nedgang straks for senere i Aarets Løb at undgaa en yderligere Nedgang. Det vil sige, at vi de syv første Maaneder af Lovens Virketid faar en betydeligt lavere Smørpris, end vor Eksport til England betinger, og det betyder, at vi faar lavere Priser i de Vintermaaneder, der er vanskeligst for Produktionen, og i hvilke Produktionen ubetinget er dyrere; videre, at vi faar en Prisnedgang, inden vi har Vished for, hvor stor Oliekagemængde der staar til Raadighed, og om den vil blive stor nok til at forhøje Produktionen saa væsentligt, at det bliver mærkbart. Jeg haaber, at en saadan Indførsel maa komme, men vi har jo ikke faaet nogen officiel Meddelelse derom.

Man giver altsaa Statsgaranti for Priserne Fastlæggelse og regner her med en Udgift paa 19—20 Mill. Kr., idet man gaar ud fra en Gennemsnitspris paa 3 Kr. 85 Øre. Forudsætningen herfor er, at vi har den samme Produktion som Aaret forud, det vil sige en lav Vinterproduktion. Men da Hjemmeforbruget er det samme Sommer og Vinter, betyder det altsaa, at vi faar en

efter denne Produktion procentvis meget lille Eksport i Vintermaanederne, hvorimod vi med en stigende Sommerproduktion faar en betydelig større Eksport paa den Tid. Denne Fordeling trækker Gennemsnitsprisen ned, saaledes at vi kommer ned paa de 3 Kr. 85 Øre.

Nu er det jo muligt og i høj Grad ønskeligt, at den Foderimport, jeg pegede paa, kommer i Gang og vil kunne mærkes i denne Vinter, og hvis det skulde ske, vil vi faa en stigende Vinterproduktion, og det betyder altsaa en stigende Gennemsnitspris, og det vil altsaa sige, at det Statstilskud, der er beregnet, jo ingenlunde er givet, idet man med en stigende Produktion vil faa en betydelig højere Gennemsnitspris, og da kan det, med den Eksport til Tredieland, eller det, som kaldes andre Lande, bevirke, at de Beløb, der stilles fra Statsmagtens Side, delvis eller endog helt kan blive af en saadan Karakter, at de kun staar som en Garanti og ikke som en Realitet, der bliver at udbetale.

Jeg ser meget vel Fordelen ved en fast Pris for det kommende Aar; men under normale Forhold er det saadan, at vi har Prissvingninger paa Smørret fra Vinter til Sommer, nemlig en højere Pris om Vinteren, hvor Produktionen normalt er lidt mindre og Omkostningerne noget større end om Sommeren, og jeg tror, at hvis man ønsker at føre den virkelig store Produktion tilbage, maa man ogsaa vende tilbage til det Produktionsforhold, at man faar en noget større Vinterpris end Sommerpris. Jeg for mit Vedkommende kan sige, at jeg er absolut ikke begejstret for i Vintermaanederne at lægge Afregningsprisen saa betydeligt under Eksportprisen, som man her har gjort det. Jeg tror, at det forringer den Mulighed for en god Vinterproduktion, som Handelsoverenskomsten med England giver. Men som Helhed betinger Lovforslaget, at den Nedgang, der kommer, er begrænset, og man maa haabe, at Omkostningsniveauet bringes nedad i Kraft af billigere Foder og i Kraft af større Produktionsmuligheder. Det er da mit Haab, at Loven maa virke saaledes, at Produktionen kan have tilfredsstillende Vilkaar i det kommende Aar, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Marius Jensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, men jeg ønsker gerne at gøre et Par Bemærkninger om Smørproduktionens Vilkaar under og efter Krigen. Jeg skal gøre det ganske kort.